

# Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2025, sp. zn. 4 Tdo 571/2025, ECLI:CZ:NS:2025:4.TDO.571.2025.1

Číslo: 18/2026

## Právní věta:

Pravomocné odsouzení pachatele soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení má ve smyslu § 11 odst. 2 tr. zákoníku pro trestní řízení vedené v České republice význam jak důkazního prostředku o osobě obviněného, tak je i formálně právní skutečností předpokládanou českým právním řádem, relevantní při posuzování recidivy (ať již jako znaku skutkové podstaty trestného činu nebo jako obecné přitěžující okolnosti) a dalších hmotněprávních institutů (promlčení, zahlazení odsouzení apod.). Nevyžaduje se přitom uznání takového rozhodnutí podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních ani rozhodnutí Nejvyššího soudu podle § 4 zákona č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů a evidenci přestupků, ve znění pozdějších předpisů, neboť tyto postupy se ve vztahu k rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o odsouzení neuplatní.

**Soud:** Nejvyšší soud

**Datum rozhodnutí:** 30.07.2025

**Spisová značka:** 4 Tdo 571/2025

**Číslo rozhodnutí:** 18

**Číslo sešitu:** 3

**Typ rozhodnutí:** Usnesení

**Hesla:** Cizozemské rozhodnutí

**Předpisy:** § 11 odst. 2 tr. zákoníku

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech trestních

## Sbírkový text rozhodnutí:

*Nejvyšší soud podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl dovolání obviněných 1. W. B., 2. A. A. K. a 3. W. D. S., která směřovala proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 12. 2024, sp. zn. 12 To 120/2024, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Semilech pod sp. zn. 12 T 28/2024.*

## I.

### Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Okresního soudu v Semilech ze dne 5. 8. 2024, sp. zn. 12 T 28/2024, byli obvinění W. B. a A. A. K. uznáni vinnými zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaným a dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (body 1 až 4 citovaného rozsudku) a obviněný W. D. S. byl uznán vinným zločinem krádeže podle § 205 odst. 1

písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (pod body 1, 2 a 4 citovaného rozsudku), kterého se podle skutkové věty výroku o vině daného rozsudku dopustili jednáním spočívajícím v opakovaných krádežích cizích věcí (zejména motorových čtyřkolek), resp. pokusu o ně, přičemž obviněný W. B. si takto počínal, ačkoliv již byl rozsudkem Okresního soudu v Gryficích (Sąd Rejonowy w Gryficach) z 13. 1. 2020, sp. zn. II K 761/19, pravomocným 21. 1. 2020, uznán vinným trestným činem krádeže s vloupáním podle § 279 odstavce 1 polského trestního zákoníku, rozsudkem téhož soudu z 20. 5. 2021, sp. zn. II K 146/21, pravomocným 28. 5. 2021, uznán vinným trestným činem krádeže podle § 278 odstavce 1 polského trestního zákoníku, přičemž rozhodnutím téhož soudu z 20. 10. 2021, sp. zn. II K 307/21, mu byly jednotlivé tresty uložené shora uvedenými rozsudky nahrazeny úhrnným trestem odnětí svobody v délce trvání 1 roku a 2 měsíců, který vykonal 20. 4. 2022, a obviněný A. A. K. si takto počínal, ačkoliv již byl rozsudkem Zemského soudu v Berlíně z 8. 10. 2020, sp. zn. 502 KLs Js 5515/18, pravomocným 3. 3. 2021, uznán vinným mimo jiných trestným činem krádeže ve zvlášť závažném případě podle § 242 odstavce 1, § 243 odstavce 1 německého trestního zákoníku, a za tento a za další trestné činy mu byl uložen trest odnětí svobody na 3 roky a 2 měsíce.

2. Za uvedené jednání byl obviněný W. B. odsouzen podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen podle § 80 odst. 1 tr. zákoníku trest vyhoštění z České republiky na dobu 5 let. Obviněnému byl současně podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci: mobilního telefonu značky Xiaomi Redmi A1, IMEI1:XY, IMEI2:XY.

3. Za uvedené jednání byl obviněný W. D. S. odsouzen podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Obviněnému byl dále podle § 80 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest vyhoštění z České republiky na dobu 4 let. Obviněnému byl rovněž podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci: mobilního telefonu značky Huawei P8 Lite (ALE-L-21), IMEI1:XY, IMEI2: XY.

4. Za uvedené jednání byl obviněný A. A. K. odsouzen podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Obviněnému byl podle § 80 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest vyhoštění z České republiky na dobu 5 let. Obviněnému byl dále podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci: mobilního telefonu značky Xiaomi Poco M3 Pro 5G, IMEI1:XY, IMEI2:XY.

5. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla všem obviněným uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozenému F. T. na náhradě škody částku 6 460 Kč.

6. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla všem obviněným uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozené S., a. s., na náhradě škody částku 500 000 Kč.

7. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněným W. B. a A. A. K. uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozenému R. f. A. soukromý svěřenský fond na náhradě škody částku 202 500 Kč.

8. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. jsou byla obviněným W. B. a A. K. uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit poškozenému M. D. na náhradě škody částku 30 000 Kč.

9. Proti rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 5. 8. 2024, sp. zn. 12 T 28/2024, podali obvinění W. B., A. A. K. a W. D. S. odvolání, o kterých rozhodl Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 4. 12. 2024, sp. zn. 12 To 120/2024, tak, že podle § 256 tr. ř. všechna odvolání zamítl.

## II.

## **Dovolání a vyjádření k nim**

10. Proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 12. 2024, sp. zn. 12 To 120/2024, podali následně všichni tři obvinění prostřednictvím svých obhájců dovolání.

11. Obviněný W. B. své dovolání explicitně opřel o dovolací důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. h), i) a m) tr. ř., protože podle něj bylo napadeným usnesením rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) tr. ř., přestože rozhodnutí soudu prvního stupně spočívalo na nesprávném právním posouzení skutku a uložený trest neodpovídá ústavnímu principu proporcionality trestní represe.

12. - 13. Dovolatel uvedl námitky opírající se o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. i) tr. ř. a směřující do výroku o trestu.

14. Dále dovolatel uplatnil opětovně námitku nesprávného hmotněprávního posouzení věci jako trestného činu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Obviněný poukazuje na to, že podle § 11 odst. 2 tr. zákoníku se sice na pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení pro účely trestního řízení hledí jako na odsouzení soudem České republiky, pokud bylo vydáno pro čin trestný i podle práva České republiky, musí však jít nejen o čin, který je trestný i podle právního řádu České republiky, ale zároveň to musí odůvodňovat i závažnost činu. To předpokládá, že se soudy nižších stupňů nemohou spokojit pouze se záznamem o odsouzení nebo potrestání obviněného v evidenci Rejstříku trestů, ale měly by okolnosti rozhodné pro posouzení odsouzeného v Polské republice zjistit a ověřit prostřednictvím právní pomoci a zjistit konkrétní okolnosti tohoto „odsouzení“ nebo „potrestání“. Jestliže soud prvního stupně tyto okolnosti řádně neproověřil, a přesto se o ně při právním posouzení jednání obviněného jako trestného činu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku opíral, zatížil své rozhodnutí vadou hmotně právního posouzení skutku, kterou následně nenapravit ani soud druhého stupně v odvolacím řízení.

15. Z uvedených důvodů obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil, a aby věc vrátil Krajskému soudu v Hradci Králové k novému projednání a rozhodnutí.

16. - 17. Obviněný A. A. K. své dovolání explicitně opírá o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. a předložil své námitky.

18. Z uvedených důvodů obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud napadené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 12. 2024, sp. zn. 12 To 120/2024, jakož i rozsudek Okresního soudu v Semilech ze dne 5. 8. 2024, sp. zn. 12 T 28/2024, zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k doplnění dokazování podle obviněným učiněných důkazních návrhů.

19. - 20. Obviněný rovněž předložil přípis označený jako doplnění dovolání, k čemuž se Nejvyšší soud vyjádřil.

21. Obviněný W. D. S. své dovolání explicitně opírá o dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. g), h) a m) tr. ř., neboť má za to, že rozhodná skutková zjištění, která jsou určující pro naplnění znaků trestného činu, jsou ve zjevném rozporu s obsahem provedených důkazů, rozhodnutí spočívá na nesprávném hmotněprávním posouzení, a dále bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně, aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí, a přestože byl v odvolacím řízení dán důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.

22. - 26. Obviněný uvedl svoji dovolací argumentaci.

27. Z uvedených důvodů obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil, aby zrušil také rozsudek Okresního soudu v Semilech ze dne 5. 8. 2024, sp. zn. 12 T 28/2024, a aby věc vrátil

soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, příp. aby ho sám podle § 265m odst. 1 tr. ř. zprostil obžaloby.

28. Státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství využila svého práva a k dovolání obviněných se vyjádřila. Ve svém vyjádření stručně shrnula dosavadní průběh trestního řízení a dále uvedla, že argumentace uplatněná obviněnými v jejich dovoláních je shodná s argumentací již uplatněnou v předcházejících fázích trestního řízení, zejména v rámci podaných řádných opravných prostředků.

29. – 32. Nejprve se vyjádřila k dovolání obviněného A. A. K.

33. Dále se státní zástupkyně vyjádřila k dovolacím námitkám obviněného W. B., pokud je opřel o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. i) tr. ř.

34. Pokud se týká dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., jeho prostřednictvím obviněný namítá nedostatečné ověření naplnění znaku zpětnosti ve smyslu § 205 odst. 2 tr. zákoníku s ohledem na ne/uznání cizozemských rozsudků, na jejichž základě byl v Polské republice odsouzen. K uvedené námitce státní zástupkyně nejdříve podotýká, že pod obviněným deklarovaný dovolací důvod by za jistých okolností formálně i materiálně spadat mohla. Odvolací soud se jí zabýval v bodě 20 odůvodnění svého usnesení, na které lze v podrobnostech odkázat, a neztotožnil se s ní. Z dostupného listinného materiálu, který má státní zástupkyně k dispozici, se však sama k postupu obecných soudů nemůže kvalifikovaně vyjádřit.

35. Státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství uzavřela, že dovolání obviněných A. A. K. a W. B. zčásti uplatněným dovolacím důvodům neodpovídají, z části jsou pak zjevně neopodstatněná. Proto navrhla, aby Nejvyšší soud takto podaná dovolání odmítl podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř.

36. Přípisem ze dne 12. 6. 2025 státní zástupkyně sdělila, že se nebude vyjadřovat k doplnění dovolání obviněného A. A. K.

37. – 41. Státní zástupkyně se vyjádřila i k dovolání obviněného W. D. S., které v konečném důsledku navrhla podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítnout.

42. Dne 7. 7. 2025 byla doručena Nejvyššímu soudu replika obviněného W. D. S. k vyjádření státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství. Měl za to, že se s jeho obhajobou soudy obou stupňů řádně nevypořádaly, a i dále s tímto vyjádřením nesouhlasil, přičemž odkázal na obsah svého dovolání.

### **III.**

#### **Přípustnost a důvodnost dovolání**

43. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) shledal, že dovolání obviněných jsou přípustná [§ 265a odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. ř.], byla podána osobami oprávněnými prostřednictvím obhájců, tedy podle § 265d odst. 1 písm. c) tr. ř. a v souladu s § 265d odst. 2 tr. ř., přičemž lhůta k podání dovolání byla ve smyslu § 265e tr. ř. zachována.

44. Protože dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., bylo dále nutno posoudit, zda námitky vznesené obviněnými naplňují jimi uplatněné zákonem stanovené dovolací důvody, jejichž existence je současně nezbytnou podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem podle § 265i odst. 3 tr. ř.

45. Ve smyslu ustanovení § 265b odst. 1 tr. ř. je dovolání mimořádným opravným prostředkem určeným k nápravě výslovně uvedených procesních a hmotněprávních vad, ale nikoli k revizi skutkových zjištění učiněných soudy prvního a druhého stupně ani k přezkoumávání jimi

provedeního dokazování. Těžiště dokazování je totiž v řízení před soudem prvního stupně a jeho skutkové závěry může doplňovat, popřípadě korigovat jen soud druhého stupně v řízení o řádném opravném prostředku (§ 259 odst. 3, § 263 odst. 6, 7 tr. ř.). Tím je naplněno základní právo obviněného dosáhnout přezkoumání věci ve dvoustupňovém řízení ve smyslu čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a čl. 2 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě. Dovolací soud není obecnou třetí instancí zaměřenou na přezkoumání všech rozhodnutí soudů druhého stupně a samotnou správnost a úplnost skutkových zjištění nemůže posuzovat už jen z toho důvodu, že není oprávněn bez dalšího přehodnocovat provedené důkazy, aniž by je mohl podle zásad ústnosti a bezprostřednosti v řízení o dovolání sám provádět (srov. omezený rozsah dokazování v dovolacím řízení podle § 265r odst. 7 tr. ř.). Pokud by zákonodárce zamýšlel povolát Nejvyšší soud jako třetí stupeň plného přezkumu, nepředepisoval by katalog dovolacích důvodů. Už samo chápání dovolání jako mimořádného opravného prostředku ospravedlňuje restriktivní pojetí dovolacích důvodů Nejvyšším soudem (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2004, sp. zn. [IV. ÚS 73/03](#)). Nejvyšší soud je vázán uplatněnými dovolacími důvody a jejich odůvodněním (§ 265f odst. 1 tr. ř.) a není povolán k revizi napadeného rozsudku z vlastní iniciativy. Právně fundovanou argumentaci má přitom zajistit povinné zastoupení odsouzeného obhájcem–advokátem (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

46. Vzhledem ke konkrétnímu obsahu uplatněných dovolacích námitek považuje Nejvyšší soud především za vhodné uvést, že obvinění v rámci podaných dovolání uplatňují fakticky totožné námítky jako v řízení předcházejícím, přičemž lze mít za to, že soudy nižších stupňů na jejich obhajobu dostatečně reagovaly, tedy zabývaly se jí. V souvislosti s námitkami, které obvinění uplatnili v rámci podaných dovolání a jež jsou shodné s námitkami uplatněnými v podaných odvoláních, je třeba uvést, že v situaci, kdy obvinění v rámci dovolání opakují shodné námítky, které uplatnili před soudy nižších stupňů a tyto se s nimi řádně a náležitě vypořádaly, se jedná zpravidla o dovolání neopodstatněná [viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 5. 2002, sp. zn. [5 Tdo 86/2002](#), publikované v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu (C. H. BECK), ročník 2002, svazek 17, pod T 408)]. O takovou situaci se v dané věci jedná.

47. Obviněný W. B. v podaném dovolání uplatnil dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. h) a i) tr. ř.

48. – 55. Dovolatel ve svém mimořádném opravném prostředku uplatnil námitku týkající se uloženého trestu, s nímž se Nejvyšší soud neztotožnil a souhrnně konstatoval, že v daném ohledu konkrétní námitky obviněného nespádají pod žádný z taxativně vypočtených dovolacích důvodů podle § 265b tr. ř.

56. Důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř. spočívá v tom, že napadená rozhodnutí a jim předcházející řízení vykazují vady spočívající v nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení.

57. Argumenty, jimiž obviněný dokládal důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., spočívaly v tom, že nebylo dostatečně ověřeno naplnění znaku zpětnosti ve smyslu § 205 odst. 2 tr. zákoníku, a proto nebyl naplněn znak skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku.

58. Přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku spáchá ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán. Jedná se o samostatnou skutkovou podstatu, která je založena na zpětnosti. Zákon zde postihuje pachatele, který se dopustil recidivy trestného činu krádeže nebo obdobného trestného činu, přičemž vedle této recidivy, vázané na odsouzení nebo potrestání v době posledních tří let před spácháním činu, nevyžaduje splnění žádné další podmínky, tedy ani způsobení škody na cizím majetku nikoli nepatrné.

59. Na základě učiněných skutkových zjištění založených na výsledku provedení dokazování byl uvedený znak předchozího odsouzení založen rozhodnutím vydaným polským soudem, a to rozsudkem Okresního soudu v Gryficích z 13. 1. 2020, sp. zn. II K 761/19, pravomocným dne 21. 1. 2020, jímž byl obviněný uznán vinným trestným činem krádeže s vloupáním podle § 279 odst. 1 polského trestního zákoníku, rozsudkem téhož soudu z 20. 5. 2021, sp. zn. II K 146/21, pravomocným dne 28. 5. 2021, byl uznán vinným trestným činem krádeže podle § 278 odst. 1 polského trestního zákoníku, přičemž rozhodnutím téhož soudu z 20. 10. 2021, sp. zn. II K 307/21, mu byly jednotlivé tresty uložené shora uvedenými rozsudky nahrazeny úhrnným trestem odnětí svobody v délce trvání 1 roku a 2 měsíců, který vykonal 20. 4. 2022.

60. Podle § 11 odst. 2 tr. zákoníku se na pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení pro účely trestního řízení hledí jako na odsouzení soudem České republiky, pokud bylo vydáno pro čin trestný i podle práva České republiky. Ve smyslu tohoto ustanovení jsou tedy orgány činné v trestním řízení povinny zohlednit pro účely trestního řízení konaného v České republice každé předchozí odsouzení vydané v jiném členském státě Evropské unie (tzv. notifikované odsouzení), a to za podmínky, že bylo vydáno pro čin trestný i podle práva České republiky (podmínka oboustranné trestnosti). Tuto otázku v souvislosti se svým rozhodováním posuzuje samostatně každý orgán činný v trestním řízení a v konečné fázi řízení soud, aniž by bylo nutné předchozí obecné posouzení splnění podmínky oboustranné trestnosti na základě uznání rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie podle § 261 až 272, § 278 až 291, § 298 až 313 a § 323 až 335 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních nebo v řízení před Nejvyšším soudem podle § 4a odst. 3 zák. č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů a evidenci přestupků, ve znění účinném do 30. 6. 2024, kde musí být navíc splněna ještě podmínka, že jde o čin, který je trestný i podle právního řádu České republiky, a zároveň to musí být odůvodněno závažností činu a druhem trestu, který za něj byl uložen (srov. ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 180). Proto i v přezkoumávané věci si mohly soudy nižších stupňů samostatně posoudit podmínky oboustranné trestnosti činu, za nějž byl obviněný odsouzen polským soudem.

61. Soud prvního stupně nevycházel při posuzování pouze z rejstříku trestů, jak namítá v rámci svého dovolání obviněný. Okolnosti rozhodné pro posouzení odsouzení obviněného soudem v Gryficích, které zakládalo zpětnost, soud prvního stupně zjistil a ověřil prostřednictvím právní pomoci z Polska, přičemž ve spise jsou založeny výsledky vyžádané mezinárodní justiční spolupráce. Na základě těchto podkladů měl soud prvního stupně splněny podmínky pro to, aby se mohl zabývat otázkou oboustranné trestnosti (srov. bod 51 rozsudku). Soudy obou stupňů pak v nyní posuzované věci konstatovaly, že byla dána oboustranná trestnost činu, za jehož spáchání byl obviněný odsouzen v Polsku s tím, že jednání, jehož se dopustil, odpovídá znakům skutkové podstaty trestného činu krádeže ve smyslu § 205 tr. zákoníku.

62. Pro závěry o tom, zda toto rozhodnutí splňuje podmínky ve smyslu § 205 odst. 2 tr. zákoníku, je rozhodné, že informace o odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení má nejen v trestním řízení význam důkazního prostředku o osobě obviněného, ale zároveň takové zaznamenané rozhodnutí je i formálně právní skutečností předpokládanou českým právním řádem, tedy zejména skutečností relevantní pro zvažování recidivy, a to buď jako znaku skutkové podstaty trestného činu včetně zvláště přitěžující okolnosti (viz např. § 205 odst. 2, § 206 odst. 2, § 209 odst. 2 tr. zákoníku atd.) nebo jako obecné přitěžující okolnosti [§ 42 písm. q) tr. zákoníku], jakož i jiných rozhodných skutečností z hlediska posouzení zvažovaných hmotněprávních institutů (včetně souvisejících otázek rozhodných pro posouzení promlčení, zahlazení odsouzení apod.) [srov. ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 180 až 181]. S ohledem na tyto zásady není v posuzované věci pochyb, že soudy nižších stupňů dospěly ke správnému závěru, že odsouzení polského soudu může vyvolávat stejné účinky jako odsouzení soudem České republiky, a

to zejména s ohledem na naplnění znaku skutkové podstaty spočívajícího v tzv. speciální recidivě.

63. Na základě všech shora rozvedených úvah Nejvyšší soud dospěl k závěru, že soudy v posuzované trestní věci nepochybily, jestliže shledaly, že obviněný naplnil znaky trestného činu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, protože v souladu se všemi zákonnými pravidly správně posoudily naplnění znaku této skutkové podstaty, že obviněný „byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen“.

64. – 84. Nejvyšší soud vypořádal dovolací námitky obviněných A. A. K. a W. D. S., s nimiž se neztotožnil.

#### **IV.**

#### **Závěrečné shrnutí**

85. Nejvyšší soud tak uzavírá, že v trestní věci obviněných nezjistil podmínky pro svůj kasační zásah, protože jejich dovolací argumentace zčásti neodpovídala jimi uplatněným dovolacím důvodům ani žádnému jinému z dovolacích důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. ř., a zčásti jim sice odpovídala, avšak jednalo se o argumentaci zjevně neopodstatněnou. Vzhledem k tomu, že na straně orgánů činných v trestním řízení nezjistil ani žádná pochybení, jež by byla s to přivodit závěr o porušení ústavně zaručeného práva obviněných na spravedlivý proces, Nejvyšší soud všechna tři podaná dovolání obviněných podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl, přičemž tak rozhodl v souladu s § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř. v neveřejném zasedání. Pokud jde o rozsah odůvodnění tohoto usnesení, odkazuje se na ustanovení § 265i odst. 2 tr. ř., podle něhož „v odůvodnění usnesení o odmítnutí dovolání Nejvyšší soud jen stručně uvede důvod odmítnutí poukazem na okolnosti vztahující se k zákonnému důvodu odmítnutí“.